

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2328/91

av den 15 juli 1991

om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EEG) nr 797/85 av den 12 mars 1985 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3577/90⁽⁵⁾, har ändrats på ett omfattande sätt vid ett flertal tillfällen. Av klarhetsskäl och rationella skäl bör den förordningen kodifieras.

Enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordning av deras verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och de andra finansieringsorganens verksamheter⁽⁶⁾, har den politik som gemenskapen för genom strukturfonderna i synnerhet till uppgift att främja förverkligandet av de allmänna målen i artiklarna 130a och 130c i fördraget om upprättandet av EEG genom att bidra till att de fem prioriterade målen uppnås. Utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) har till uppgift att påskynda anpassningen av jordbruksstrukturerna i syfte att reformera den gemensamma jordbrukspolitiken.

Ingripanden av EUGFJ för att uppnå mål 5 a regleras av rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om fastställande av genomförandebestämmelser för förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller samordning av de olika strukturfondernas verksamheter, dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och de andra finansieringsorganens verksamheter⁽⁷⁾, och av rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om

genomförandebestämmelser för förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket⁽⁸⁾.

Denna gemensamma åtgärd måste harmoniera med andra övergripande åtgärder som vidtagits i syfte att uppnå mål 5 a. Den avspeglar också vissa principer i gemenskapspolitiken för jordbruksstrukturen som kan tillämpas generellt på alla de ingripanden som fonderna gör.

Det är inte möjligt att uppnå de mål i den gemensamma jordbrukspolitiken som anges i artikel 39.1 a och 39.1 b i fördraget, om man inte ger stöd till förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet, särskilt i de regioner som har särskilt allvarliga problem.

Denna förbättring av jordbruksstrukturernas effektivitet är en nödvändig beståndsdel i utvecklingen av den gemensamma jordbrukspolitiken. Följaktligen bör den baseras på gemenskapens begrepp och kriterier.

På grund av deras olikartade orsaker, art och omfattning kan jordbrukets strukturella problem kräva lösningar som varierar från region till region och som kan anpassas över tiden. Sådana lösningar måste bidra till den allmänna ekonomiska och sociala utvecklingen i varje berörd region.

Situationen på jordbruksmarknaderna har förändrats, och kommer att ytterligare förändras, på grund av den nya inriktningen på den gemensamma jordbrukspolitiken som orsakats av behovet att säkerställa en gradvis minskning av produktionen i de sektorer där det finns ett produktionsöverskott.

I detta sammanhang måste strukturpolitiken hjälpa jordbrukarna att anpassa sig till denna nya situation och dämpa de effekter som den nya marknads- och prispolitiken sannolikt kommer att få i synnerhet på jordbrukets inkomster.

Om det europeiska jordbruket skall kunna hävda sig på världsmarknaden i framtiden, måste den gemensamma jordbrukspolitiken även i fortsättningen syfta till att öka jordbruksföretagens effektivitet och konkurrenskraft. Medan huvuddelen av de anpassningar som krävs för att bevara den långsiktiga konkurrenskraften hos gemenskapens jordbruk måste ske genom marknadspolitiken, måste även strukturpolitiken bidra genom att stärka produktions- och marknadsstrukturerna så långt möjligt, men utan att på något sätt öka obalansen mellan de produktionsresurser som tilldelats jordbruket och de förutsebara avsättningsmöjligheterna.

(1) EGT nr C 82, 27.3.1991, s. 7.

(2) EGT nr C 158, 17.6.1991.

(3) EGT nr C 159, 17.6.1991, s. 31.

(4) EGT nr L 93, 30.3.1985, s. 1.

(5) EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 23.

(6) EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 9.

(7) EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 1.

(8) EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 25.

Som en del i denna gemensamma åtgärd är det nödvändigt att vidta vissa åtgärder för att målet om förbättring av jordbruksstrukturernas effektivitet skall kunna uppnås. Det måste därför vara obligatoriskt för medlemsstaterna att vidta dessa åtgärder. Vad gäller andra åtgärder bör det dock vara frivilligt för medlemsstaterna att vidta dem, beroende på deras jordbrukares särskilda situation.

System för att ta åkermark ur bruk kan hjälpa de olika sektorerna att anpassa sig till marknadsbehoven, i synnerhet de sektorer som har överskottsproduktion.

Dessa system bör omfatta all åkermark, eftersom marken från år till år används till olika grödor i växtföljden. Mark som brukas för sådana grödor som inte omfattas av en gemensam organisation av marknaden bör dock uteslutas från ovan nämnda system. För att uppnå påtagliga resultat vad gäller stabilisering av utbudet bör det föreskrivas att minst 20 % av åkermarken måste tas ur bruk under en period av minst fem år med möjlighet för bidragstagaren att upphöra med sitt åtagande efter tre år.

Mot bakgrund av det allt större behovet att skydda miljön och bevara landskapet bör medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att bibehålla mark som tagits ur bruk i gott jordbruksmässigt skick, vid behov på bidragstagarens bekostnad.

För ett effektivt utnyttjande av gemenskapens jordbruksresurser bör medlemsstaterna bemyndigas att under en försöksperiod tillåta att mark som tagits ur bruk används för bete i samband med extensiv animalieproduktion eller för produktion av linser, kikärtor eller vicker. I båda fallen bör stödet anpassas efter minskningen i inkomstbortfallet.

Medlemsstaterna bör själva fastställa stödbeloppet per hektar mark som tas ur bruk, med hänsyn till de faktiska inkomstbortfallen och enligt de kriterier som fastställs inom ramen för tillämpningsföreskrifterna för denna ordning. Å ena sidan måste stödet vara tillräckligt stort för att ge jordbrukarna ett reellt incitament att ta en del av sin mark ur bruk. Å andra sidan bör stödet inte överstiga den nivå som krävs för att kompensera det inkomstbortfall som blir följden av att marken tas ur bruk. I detta syfte bör maxi- och minimibelopp fastställas.

För att ge ett ytterligare incitament till de jordbrukare som tar stora arealer ur bruk, dvs minst 30 % av sin åkermark, bör de undantas, för en kvantitet på 20 ton, från den medansvarsavgift som föreskrivs i artikel 4 och den ytterligare medansvarsavgift som föreskrivs i artikel 4b.2 i rådets förordning (EEG) nr 2727/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3577/90⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 23.

Europeiska rådet har anmodat kommissionen att undersöka alla möjligheter att främja användningen av råvaror från jordbruket till andra syften än att producera livsmedel.

Ur teknisk och ekonomisk synvinkel är möjligheterna till ett annat ändamål än livsmedel tillräckligt utvecklade vad gäller spannmål.

Om dessa möjligheter utnyttjas kan jordbrukarna inrikta sig på nya avsättningsmöjligheter. För att uppmuntra denna inriktning måste spannmål göras tillgängligt till attraktiva priser.

Dessa nya ändamål får dock inte leda till en ökning i spannmålsproduktionen med ytterligare överskott som följd.

Det bör därför uppmuntras att åkermark tas ur bruk genom att det betalas ett särskilt stöd till användning av åkermark för andra ändamål än livsmedel.

En stödordning utformad för att uppmuntra jordbrukare till omställning och extensivering av produktionen kan bidra till att anpassa de olika produktionssektorerna till marknadsbehoven, i synnerhet sektorer med överskottsproduktion.

Det bör fastställas en kompensation, på grundval av den faktiska produktionsminskning som blir följden av extensivering eller omställning, som möjliggör för de jordbrukare som åtar sig att minska produktionen att bibehålla sina inkomster.

Gemenskapens jordbruksstrukturer kännetecknas av att det finns ett stort antal jordbruksföretag som saknar de strukturella villkor som kan säkerställa en rimlig inkomst och skäliga levnadsvillkor.

I framtiden kommer de enda företag som kan anpassa sig till de ekonomiska villkoren att vara de där jordbrukaren har tillräcklig yrkesskicklighet, och där lönsamheten kan bekräftas genom bokföring och en fysisk förbättringsplan.

Målet med gemenskapens investeringsstöd är att modernisera jordbruksföretagen och därigenom förbättra deras konkurrenskraft inom ramen för en rationell utveckling av jordbruksproduktionen. Denna aspekt av strukturpolitiken måste anpassas så att behovet av modernisering och diversifiering av jordbruket tillgodoses, utan att detta strider mot de åtgärder som vidtas för att begränsa överskottsproduktionen.

För att bli berättigad till gemenskapens investeringsstöd måste en jordbrukare normalt utöva jordbruk som sin huvudsysselsättning, vilket innebär att han måste använda minst hälften av sin arbetstid inom jordbruksföretaget och få minst hälften av sin inkomst därifrån. Investeringsstöd får dock även ges till personer som inte utövar jordbruk som sin huvudsysselsättning, förutsatt att de inom sitt företag bedriver skogsbruk, turism eller hantverk eller verksamheter som syftar till att skydda miljön och bevara landskapet.

I nuvarande ekonomiska situation bör investeringsstöd koncentreras till de företag där arbetsinkomsten är lägre än jämförbara inkomster, och som därför är i störst behov av sådant stöd.

Anpassningen av jordbruksstrukturerna genom en produktivitetförbättring som leder till en produktionsökning stöter på oöverkomliga hinder på grund av marknadsförhållandena för många jordbruksprodukter. Investeringsstöd syftar inte bara till att öka produktionskapaciteten utan även till att förbättra produktionsvillkoren. Det framstår som nödvändigt att koncentrera detta stöd till de investeringar som möjliggör lägre produktionskostnader och förbättrade levnads- och arbetsvillkor eller som syftar till en omställning av produktionen. Ett sådant stöd får också beviljas för de investeringar som syftar till att finna nya inkomstkällor, t. ex. turism eller hantverk eller tillverkning och försäljning av gårdsprodukter på gården samt investeringar som syftar till att förbättra djurens hälsa och välbefinnande och att skydda och förbättra den yttre miljön.

Dessutom kräver målet om marknadsjämvikt i gemenskapen att särskilda villkor knyts till beviljandet av investeringsstöd i sektorerna för griskött, mjölk och nötkött. Med hänsyn till detta mål är det absolut nödvändigt att förbjuda investeringsstöd i sektorn för ägg och fjäderfä.

Beviljandet av särskilda förmåner till unga jordbrukare kan underlätta inte bara deras etablering utan även strukturanpassningen av deras företag efter det att de etablerat sig.

Bokföring är väsentlig för att riktigt kunna bedöma företags finansiella och ekonomiska situation, i synnerhet de företag som håller på att moderniseras. Ett finansiellt incitament kan uppmuntra till att bokföringen sker.

För att få en rationell produktion och en förbättring av levnadsvillkoren bör stimulans ges till bildandet av grupper som har till syfte ömsesidig hjälp företag emellan, inklusive användning av ny teknik och driftsmetoder för skydd och förbättring av miljön och bevarande av landskapet och till bildandet av grupper som avser att införa alternativa jordbruksmetoder, särskilt så kallade biologiska odlingsmetoder, integrerade metoder för skydd av grödor, extensiva metoder eller ett mer rationellt gemensamt utnyttjande av produktionsmedel för jordbruk, eller gemensam jordbruksdrift.

I detta sammanhang är det också nödvändigt att uppmuntra skapandet av jordbruksorganisationer vars mål är att erbjuda avbytare och rådgivning om driftsledning av jordbruk.

På grundval av direktiv 75/268/EEG av den 28 april 1975 om jordbruk i bergsområden och i vissa mindre gynnade områden⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EEG) nr 797/85, har rådet antagit gemenskapens förteckningar över de bergsområden och vissa mindre gynnade områden för vilka särskilda åtgärder på gemenskapsnivå som är anpassade till deras situation bör vidtas, i synnerhet i syfte att beakta de naturliga produktionsförutsättningarna och att säkerställa rimliga inkomster för jordbrukarna i dessa regioner.

⁽¹⁾ EGT nr L 128, 19.5.1975, s. 1.

Det kan bli nödvändigt, om de mål skall uppnås som knutits till jordbruk i mindre gynnade områden, att de jordbrukare som bedriver varaktigt jordbruk i dessa områden beviljas årliga bidrag i syfte att kompensera de beständiga naturbetingade nackdelar som avses i direktiv 75/268/EEG. Medlemsstaterna bör själva fastställa dessa bidragsbelopp med hänsyn till hur allvarliga nackdelarna är och till den ekonomiska situationen och jordbrukarnas inkomster enligt de gränser och villkor som fastställts för de olika områdestyperna, både vad gäller de belopp som får betalas och de produktionstyper som får omfattas av bidraget.

För att kompensera marknads- och miljö nackdelarna bör bidraget beviljas för högst 1,4 djurenheter per hektar av företagets totala foderareal. Vad gäller det högsta beloppet för gemenskapsstöd per företag, bör de administrativa svårigheterna övervinnas genom att den nuvarande ordningen ersätts med en enklare som syftar till att koncentrera gemenskapens resurser till de företag som har det största behovet, d v s att gemenskapens bidrag bör begränsas till högst motsvarande 120 djur- eller arealenheter.

Rationaliseringen av företag och behovet att bevara landskapet nödvändiggör att stöd beviljas till gemensamma investeringsprogram i de områden som omfattas av kompensationsbidrag, i synnerhet i foderproduktion och markförbättring och kapitalutrustning för bete och höglandsbete.

Jordbrukare i de områden som är känsliga ur miljöskydds-synpunkt eller med avseende på att landskapet bör bevaras, kan utföra en värdefull tjänst för samhället som helhet. Genomförandet av särskilda åtgärder kan stimulera jordbrukare att införa eller behålla produktionsmetoder som är förenliga med det ökade behovet av att skydda miljön och bevara landskapet, och genom en ny inriktning på företagen kan de samtidigt bidra till att det jordbrukspolitiska målet om att återskapa marknadsjämvikt för vissa produkter förverkligas.

Marknadssituationen för jordbruksprodukter och de gränser för anpassning av jordbruksstrukturerna som den ger upphov till kräver att de jordbrukspolitiska åtgärderna kompletteras av särskilda åtgärder för skogsbruket i syfte att stödja dessa företag, t. ex. beskogning av jordbruksmark och bättre utnyttjande av skogbevuxen areal.

Ett årligt bidrag per beskogad hektar, i syfte att kompensera det inkomstbortfall som beskogning av jordbruksmark leder till, kan stimulera jordbrukare att beskoga sin jordbruksmark.

Medlemsstaterna bör själva fastställa de villkor som skall gälla för beskogning av jordbruksmark.

Skogsbruksåtgärderna måste ses i ett sammanhang och kan bidra till

- bevarande och förbättring av jorden, djur- och växtlivet samt yt- och grundvattensystemen,
- jordbruksmarkens produktivitet, genom en förbättring av de naturbetingade villkoren för jordbruksproduktion och ett bättre utnyttjande av jordbrukets arbetskraft.

Utvecklingen och specialiseringen av jordbruket kräver en avsevärd förbättring av den aktiva jordbruksbefolkningens allmänna, tekniska och ekonomiska kunskapsnivå, särskilt vad gäller nya metoder inom företagsledning, produktion och saluföring, men även kunskapsnivån hos yngre personer som avser att etablera sig eller som nyligen etablerat sig i ett företag.

Bristen på finansiella medel för yrkesutbildning och vidareutbildning och, i synnerhet, för utbildning av chefer och driftsledare för kooperativ och jordbrukssammanslutningar, hindrar den strukturella anpassningen av jordbruket i många regioner.

Enligt principerna för reformeringen av strukturfonderna, särskilt artikel 5 och 11 i förordning (EEG) nr 2052/88, skall Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket medfinansiera de utgifter som medlemsstaterna ådragit sig. Den andel som gemenskapen skall finansiera får differentieras på grundval av de kriterier och de gränser som fastställs i artikel 13 i den förordningen. Andelarna skall fastställas av kommissionen.

Även om ordningen för när mark tas ur bruk omfattas av den gemensamma åtgärden för förbättring av jordbruksstrukturernas effektivitet, är dess huvudsakliga syfte likväl att bidra till att återupprätta balansen mellan produktion och marknadens efterfrågan. Ordningen har alltså till syfte att komplettera de bestämmelser som antagits av rådet enligt de olika organisationerna av marknaderna i syfte att stabilisera dessa marknader. Därför bör det föreskrivas att ordningen för uttag av jordbruksmark skall finansieras i lika delar av garanti- respektive utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. För att underlätta det administrativa och finansiella handhavandet av ordningen och som ett undantag, bör de finansiella bestämmelser som gäller för garantisektionen tillämpas på de utgifter som finansieras av utvecklingssektionen.

Vad gäller förvaltningen bör medlemsstaterna bemyndigas att fastställa ytterligare villkor för genomförandet av åtgärderna i denna förordning.

För att underlätta strukturuomvandlingen i jordbrukssektorn i den f. d. Tyska demokratiska republikens territorium, både i fråga om bildandet av familj jordbruk och omorganiseringen av kooperativa jordbruk, måste det föreskrivas vissa tillfälliga anpassningar av reglerna om påskyndande av strukturuomvandlingen i samband med reformen av den gemensamma jordbrukspolitik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I syfte att underlätta anpassningen av jordbruksstrukturerna i gemenskapen enligt det mål 5 a som anges i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2052/88, inrättas härmed enligt artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 4256/88 en gemensam åtgärd som skall genomföras av medlemsstaterna och som skall ha följande mål:

- i) Att återskapa balansen mellan produktion och marknadens efterfrågan.

- ii) Att förbättra jordbruksföretagens effektivitet genom utveckling och omställning av deras strukturer och genom främjande av kompletterande verksamhet.

- iii) Att bibehålla ett livskraftigt jordbrukssamhälle och på så sätt utveckla samhällsstrukturen i landsbygdsområden genom att garantera en skäligen levnadsstandard för jordbrukarna och genom att kompensera effekterna av de naturbetingade nackdelarna i bergsområden och mindre gynnade områden.

- iv) Att bidra till skyddet av miljön och bevarandet av landskapet, inklusive det långsiktiga skyddet av jordbrukets naturtillgångar.

2. Enligt artiklarna 5.2 b och 11.4 i förordning (EEG) nr 2052/88 skall Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, nedan kallad "fonden", utvecklingssektionen, i samband med den gemensamma åtgärd som avses i punkt 1 stå för delfinansiering av nationella stödsystem genom att enligt villkoren i avdelning X finansiera de utgifter som medlemsstaterna har för följande åtgärder:

- a) System avsedda att stimulera omställning och extensivering av produktionen.

- b) Åtgärder avseende investeringar i jordbruksföretag, särskilt i syfte att minska produktionskostnader, förbättra jordbrukares levnads- och arbetsvillkor, främja diversifiering av deras verksamhet, inklusive saluföring av produkter på gården, och bevara och förbättra naturmiljön.

- c) Åtgärder som syftar till att stimulera unga jordbrukare att börja bedriva jordbruk.

- d) Kompletterande åtgärder för att stödja jordbruksföretag, avseende införande av bokföring, upprättande av sammanslutningar samt införande av tjänster och åtgärder som omfattar flera företag.

- e) Åtgärder som syftar till att upprätthålla jordbrukets inkomster och bevara livskraftiga jordbrukssamhällen i bergsområden och mindre gynnade områden genom ett jordbruksstöd som kompenserar för naturbetingade nackdelar.

- f) Åtgärder som syftar till att skydda miljön och bevara landskapet genom att främja användningen av lämpliga produktionsmetoder.

- g) Skogsbruksåtgärder som syftar till att stödja jordbruksföretag.

- h) Yrkesutbildningsåtgärder i anknytning till de åtgärder som avses i a-d.

Enligt avdelning X skall garanti- och utvecklingssektionerna vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, i samband med den gemensamma åtgärd som avses i punkt 1, i lika delar bidra till finansieringen av de åtgärder som är kopplade till ordningen för att stimulera till uttag av åkermark. Vad gäller den andel som finansieras av utvecklingssektionen, skall de finansiella regler som tillämpas

för den gemensamma åtgärden, som ett undantag, vara de regler som tillämpas av garantisektionen.

AVDELNING I

Uttag av åkermark

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall införa en stödordning som syftar till att uppmuntra till att åkermark tas ur bruk.

2. Stödet får beviljas för allt uttag av åkermark, oavsett vilken gröda som odlas, förutsatt att marken verkligen har odlats under en referensperiod som skall fastställas. Mark där sådana grödor odlas som inte omfattas av en gemensam organisation av marknaden skall inte omfattas av stödet.

3. Den åkermark som tas ur produktion skall utgöra minst 20 % av åkermarken, enligt punkt 2, i det berörda företaget. Under en period av minst fem år, med möjlighet till uppsägning efter tre år, måste sådan mark tas ur bruk, d v s

— läggas i träda med möjlighet till roterande träda,

— beskogas, eller

— användas till andra ändamål än jordbruk.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att bibehålla goda jordbruksförhållanden. Dessa åtgärder får innebära en skyldighet för jordbrukaren att se till att den jordbruksmark som tas ur produktion underhålls för att skydda miljön och naturresurserna.

Medlemsstaterna får, inom hela eller delar av sitt territorium, bemyndiga att den åkermark som tagits ur bruk används till

a) bete i samband med extensiv animalieproduktion,

b) odling av linser, kikärtor och vicker.

Det bemyndigande som medlemsstaterna får ge enligt tredje stycket skall begränsas till tre år från och med den 30 april 1988. Senast vid den tidpunkten skall kommissionen till rådet lämna en rapport om tillämpningen av detta bemyndigande.

4. Medlemsstaterna får föreskriva en särskild stödordning avseende användning av åkermark för andra ändamål än produktion av livsmedel, d v s tillverkning inom gemenskapen av produkter som inte är avsedda till föda för människor eller djur.

Stödordningen gäller följande:

— Stödberättigade enligt den stödordning som föreskrivs i punkt 1, på villkor att den åkermark som tas ur bruk utgör minst 30 % av det berörda företags åkermark.

— Åkermark inom ett företag som omfattas av ett åtagande om uttag av mark, dock högst 50 % av den areal som tagits ur bruk och på villkor att där odlas spannmål, och att allt spannmål som produceras på dessa arealer är avsett för andra ändamål än livsmedel.

Producenter får inte bli berättigade till det särskilda stödet om de inte lägger fram ett avtal med ett bearbetningsföretag som garanterar att de aktuella produkterna inte skall användas till produktion av livsmedel inom gemenskapen.

Om en grupp jordbrukare kommer överens om att leverera till ett enskilt bearbetningsföretag enligt ett fortgående avtal, och på villkor att den åkermark som tagits ur bruk utgör minst 40 % av den totala åkermarken och samtidigt som helhet uppfyller det krav som föreskrivs i andra stycket andra strecksatsen, får dessa ytterligare 20 % eller därutöver, jämfört med den minsta procentsats som föreskrivs i punkt 3 första stycket, uppfyllas av gruppen som helhet i stället för av varje enskild jordbrukare.

Avtal om sådana leveranser som berättigar till det produktionsbidrag som föreskrivs i artikel 11a i förordning (EEG) nr 2727/75 eller till det stöd som föreskrivs i artikel 11b i samma förordning skall inte berättiga till det särskilda stödet.

Det särskilda stödet skall betalas under avtalets giltighetstid upp till en maximiperiod om fem år från och med den första leveransen till bearbetningsföretaget enligt leveransavtalet.

Ett år efter det att medlemsstaterna genomfört ordningen skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Samtidigt skall kommissionen vid behov lämna ett förslag till ändringar av ordningen i syfte att öka dess effektivitet, med beaktande av jordbrukarnas och bearbetningsföretagens reaktioner, ordningens lönsamhet och miljöpåverkan, eventuella kontrollproblem, i synnerhet vad gäller biprodukter, och alla andra relevanta aspekter. Vid samma tidpunkt skall kommissionen, mot bakgrund av resultaten från demonstrationsprojekten, undersöka möjligheten av att utvidga ordningen till att omfatta andra produkter än spannmål.

5. Medlemsstaterna skall fastställa följande:

a) Det stödbelopp som skall betalas per hektar mark som tas ur bruk, på grundval av det inkomstbortfall som följer av att marken tas ur bruk, i det att det å ena sidan säkerställs att stödbeloppet är tillräckligt för att vara effektivt, och å andra sidan att det inte ger en överkompensation. De skall även fastställa hur stödet skall betalas. Det högsta stöd som får betalas skall fastställas till 606 ecu per hektar och år, och det minsta stödet skall fastställas till 100 ecu per hektar och år. Kommissionen får enligt förfarandet i artikel 30 i undantagsfall fastställa det högsta stödet till 700 ecu per hektar och år.

Om det bemyndigande ges som föreskrivs i punkt 3 tredje stycket, skall stödet anpassas med hänsyn till minskningen i inkomstbortfallet.

Det särskilda stöd som föreskrivs i punkt 4 och som skall betalas per hektar skall fastställas enligt de kriterier som föreskrivs i första stycket. Det högsta beloppet skall fastställas till 70 % av det stöd som föreskrivs i första stycket. För de berörda områdena skall det särskilda stödet ersätta det stöd som ges för mark som tas ur bruk.

b) Den referensperiod som avses i punkt 2.

c) Det åtagande som skall ingås av stödmottagaren, särskilt vad gäller kontroll av att den areal som brukas faktiskt har minskats, för företaget som helhet.

6. Producenter som får stöd för uttagen mark enligt denna avdelning skall inte få stöd enligt avdelning II eller III för samma areal.

7. Producenter som tar ur bruk minst 30 % av sin åkermark skall undantas, för en kvantitet på 20 ton, från den medansvarsavgift som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2727/75 och från den ytterligare medansvarsavgift som avses i artikel 4b.2 i förordning (EEG) nr 2727/75.

En enskild jordbrukare, såväl som en sammanslutning av jordbrukare, som är berättigad till det särskilda stöd som föreskrivs i punkt 4 och som tar ur bruk minst 40 % åkermark enligt ordningen för uttag av mark, skall undantas från medansvarsavgifter för hela den volym spannmål som levereras till bearbetningsföretagen. Detta undantag utesluter inte det undantag som avses i första stycket.

Tillämpningsföreskrifter för detta undantag skall antas enligt förfarandet i artiklarna 4 och 4b i förordning (EEG) nr 2727/75.

8. Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 30 anta tillämpningsföreskrifter för denna avdelning, vilka särskilt närmare anger följande:

- Den minsta areal som får tas ur bruk.
 - Om det bemyndigande ges som föreskrivs i punkt 3 tredje stycket, den högsta djurtäthet per hektar betesmark och den takt med vilken stödet skall minskas enligt punkt 5 a andra stycket.
 - De kriterier som skall användas av medlemsstaterna när de fastställer stödet.
 - De kriterier som skall gälla för närmare bestämning av den stödberättigade och för fastställande av den referensperiod som avses i punkt 2.
 - De särskilda tillämpningsföreskrifterna för beviljande av det särskilda stöd som föreskrivs i punkt 4, och i synnerhet de som avser uteslutning av vissa typer av användning, de begränsningar som skall gälla för biprodukter, fastställandet av det högsta stödbeloppet och de minsta arealer som berättigar till stöd, leveransavtal, kontroller, i förekommande fall även kontroller av bearbetningsverksamheten, och de sanktioner som skall tillämpas när skyldigheterna inte fullgörs.
9. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att adekvat upplysning ges om de möjligheter som stödordningen ger.

AVDELNING II

Extensifiering av produktionen

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall införa en stödordning för att främja extensifiering för överskottsprodukter. Med överskottsprodukter avses produkter för vilka det inte stadigvarande på gemenskapsnivå finns några normala osubventionerade avsättningsmöjligheter.

2. Med extensifiering avses en minskning med minst 20 %, för en period av minst 5 år, av produktionen av den berörda produkten, utan att kapaciteten för andra överskottsprodukter ökas. Dock skall en sådan ökning tillåtas i den utsträckning som företagets utnyttjade jordbruksareal ökas.

3. Medlemsstaterna skall fastställa följande:

- a) Villkoren för beviljande av stöd, inklusive villkoren för minskning av produktionen av de olika produkterna. Vad gäller nötkött får det föreskrivas, i syfte att uppnå den produktionsminskning som avses i punkt 2, att antalet djurenheter skall minskas med minst 20 %. Vad gäller vin får det föreskrivas att utbytet per hektar skall minskas med minst 20 %.
- b) Stödbeloppet, på grundval av det åtagande som ingås av stödmottagaren och det inkomstbortfall som sker, och sättet på vilket stödet skall betalas.
- c) Referensperioden för den berörda produkten, i syfte att beräkna minskningen.
- d) Det åtagande som skall ingås av stödmottagaren, särskilt i syfte att kontrollera att produktionen faktiskt har minskats.

4. Om ordningen tillämpas i mjölksektorn skall produktionsminskningen beräknas på grundval av den referenskvantitet som tilldelats enligt rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3641/90⁽²⁾. De referenskvantiteter som tillfälligt upphävs enligt denna punkt får inte återanvändas eller omfördelas så länge upphävandet gäller.

Den stödberättigande del av den kompensation som betalas enligt rådets förordning (EEG) nr 775/87 av den 16 mars 1987 om ett tillfälligt upphävande av en del av de referenskvantiteter som avses i artikel 5c.1 i förordning (EEG) nr 804/68⁽³⁾ skall dras av från det stödberättigande beloppet.

5. Producenter som får stöd enligt denna avdelning skall inte få stöd enligt avdelning I eller III för arealer med extensiv produktion.

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 362, 27.12.1990, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 78, 20.3.1987, s. 5.

6. Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 30 fastställa tillämpningsföreskrifter för denna avdelning och i synnerhet närmare ange de högsta årliga stödbelopp som får betalas från fonden.

AVDELNING III

Omställning av produktion

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall införa en stödordning som syftar till att uppmuntra omställning av produktionen till produkter utan överskott.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen anta en förteckning över de produkter som produktionen får ställas om till och skall fastställa villkoren och förfarandena för beviljande av stödet.

3. Producenter som får stöd enligt denna avdelning skall inte få stöd enligt avdelning I eller II för arealen i fråga.

Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 30 anta tillämpningsföreskrifter för denna avdelning.

AVDELNING IV

Stödordning för investeringar i jordbruksföretag

Artikel 5

1. För att bidra till förbättringen av jordbrukets inkomster och av levnads-, arbets- och produktionsvillkoren i jordbruksföretagen, skall medlemsstaterna enligt den gemensamma åtgärd som avses i artikel 1 införa en ordning med investeringsstöd till jordbruksföretag, om jordbrukaren uppfyller följande villkor:

a) Jordbrukaren har jordbruk som huvudsysselsättning.

Medlemsstaterna får dock tillämpa den stödordning som avses i artikel 5-9 för de jordbrukare som, även om de inte har jordbruk som huvudsysselsättning, får minst 50 % av sin totala inkomst från jordbruk, skogsbruk, turism eller hantverk eller verksamhet som syftar till att bevara landskapet och som berättigar till stöd från det allmänna och utförs inom företaget, under förutsättning att den del av inkomsten som härrör direkt från jordbruk inom företaget inte utgör mindre än 25 % av jordbrukarens totala inkomst och att verksamheter som utförs utanför företaget inte utgör mer än hälften av jordbrukarens totala arbetstid.

b) Jordbrukaren har tillräcklig yrkesskicklighet.

c) Jordbrukaren lämnar en fysisk förbättringsplan för företaget. Denna plan skall med tydligt angivna beräkningar visa att investeringarna är berättigade med hänsyn till företagets situation och dess ekonomi och att genomförandet av planen kommer att leda till en varaktig

förbättring av situationen, i synnerhet av arbetsinkomsten per arbetskraftsenhet vid företaget, eller är nödvändig för att bibehålla den nuvarande arbetsinkomsten per arbetskraftsenhet.

d) Jordbrukaren åtar sig att hålla förenklad bokföring som åtminstone omfattar

— bokföring av företagets inkomster och utgifter, med tillhörande verifikat,

— utarbetande av en årlig balansräkning för företagets tillgångar och skulder.

Dock skall, i de mindre gynnade områden som fastställs i enlighet med artiklarna 2 och 3 i direktiv 75/268/EEG, Spanien, Grekland och Italien, vad gäller Mezzogiorno inklusive öarna, samt Portugal, vad gäller hela dess territorium, bemyndigas att godkänna förbättringsplaner som lämnats till och med den 31 december 1991 för företag som inte uppfyller det villkor som fastställs i denna punkt, under förutsättning att arbetsvolymen på företaget inte utgör mer än motsvarande en arbetskraftsenhet, och att planerade investeringar inte överstiger 25 000 ecu.

2. Den stödordning som avses i punkt 1 skall begränsas till de jordbruksföretag som uppfyller följande villkor:

— Arbetsinkomsten per arbetskraftsenhet är mindre än den referensinkomst som avses i punkt 3.

— De förbättringsplaner som avses i punkt 1 c leder inte till en arbetsinkomst som överstiger 120 % av denna referensinkomst.

Medlemsstaterna får begränsa den stödordning som avses i punkt 1 till de jordbruksföretag som har familj jordbrukskaraktär.

3. Medlemsstaterna skall fastställa den referensinkomst som avses i punkt 2 till en nivå som inte överstiger den genomsnittliga bruttolönen hos icke-lantarbetare i regionen.

4. Den förbättringsplan som avses i punkt 1 skall innehålla åtminstone följande:

— En beskrivning av utgångssituationen.

— En beskrivning av den situation som kommer att gälla när planen fullföljts, utarbetad på grundval av en uppskattad budget.

— En översikt över planerade åtgärder och i synnerhet planerade investeringar.

5. Medlemsstaterna skall för tillämpningen av denna förordning definiera begreppet "jordbruk som huvudsysselsättning".

Denna definition skall vad gäller en fysisk person åtminstone inkludera villkoret att den andel av inkomsten som härrör från företaget skall uppgå till 50 % eller mer av jordbrukarens totala inkomst och att den arbetstid som ägnas åt sådant arbete som inte har någon anknytning till företaget skall uppgå till mindre än hälften av jordbrukarens totala arbetstid.

Vad gäller andra än fysiska personer skall medlemsstaterna definiera nämnda begrepp, på grundval av de kriterier som avses i förra stycket.

6. Dessutom skall medlemsstaterna fastställa kriterierna för bedömning av jordbrukarens yrkesskicklighet, med hänsyn till hans utbildningsnivå inom jordbruket eller en minsta yrkeserfarenhet.

Artikel 6

1. Den stödordning som avses i artikel 5 får tillämpas på investeringar som avser följande:

- Kvalitativ förbättring och omställning av produktionen enligt marknadens behov.
- Diversifiering av företagets verksamhet, i synnerhet genom införandet av turistverksamhet och hantverk eller tillverkning och försäljning av gårdsprodukter på gården.
- Anpassning av företaget i syfte att minska produktionskostnaderna och spara energi.
- Förbättring av levnads- och arbetsvillkoren.
- Förbättring av hälsoförhållandena för boskap och ett uppfyllande av gemenskapens djurmiljökrav eller, om sådana saknas, nationella krav tills dess att gemenskapskrav har antagits.
- Skydd eller förbättring av miljön.

2. Det investeringsstöd som avses i punkt 1 får nekas eller begränsas om de berörda investeringarna leder till en ökning av företagets produktion av produkter för vilka det inte finns några normala avsättningsmöjligheter på marknaden.

Rådet skall med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen anta nödvändiga föreskrifter och definiera vilka produkter som avses i förra stycket.

3. Utom i de fall när beslut som senare tagits enligt punkt 2 föreskriver annorlunda, skall det stöd som föreskrivs i punkt 1 inte beviljas för sådana investeringar i mjölkproduktion som leder till att den referenskvantitet överskrids som fastställs enligt reglerna om tilläggsavgift för mjölk och mjölkprodukter, såvida inte en ytterligare referenskvantitet har beviljats på förhand enligt artikel 4.1 c i rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk- och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1630/91⁽²⁾, eller erhållits genom en överföring enligt artikel 7.1 i den förordningen.

I sådana fall skall stödet beviljas på villkor att investeringen inte ökar antalet mjölkkor till fler än 40 per arbetskraftsenhet och fler än 60 per företag eller, om företaget har fler än 1,5

arbetskraftsenheter, inte ökar antalet mjölkkor med mer än 15 %.

På förslag av kommissionen skall rådet senast 6 månader efter upphävandet av förordning (EEG) nr 857/84 utfärda de villkor som skall gälla för beviljande av stöd till investeringar som ökar mjölkproduktionen efter det att den förordningen upphört att gälla.

4. Utom i de fall när beslut som senare tagits enligt punkt 2 föreskriver annorlunda, skall det stöd enligt punkt 1 som beviljats för investeringar som gäller grisköttssektorn och som leder till att produktionskapaciteten ökar, vad gäller ansökningar som lämnats före den 1 januari 1987, begränsas till de investeringar som ökar antalet platser för slaktsvin till 500 per företag, och vad gäller ansökningar som lämnats mellan 1 januari 1987 och 31 mars 1988, till de investeringar som ökar antalet platser till 400 per företag.

Vad gäller ansökningar som lämnats efter den 31 mars 1988 och före den 1 januari 1991, skall det antal svinplatser som får uppnås och som berättigar till det stöd som avses i punkt 1 vara högst 300 per företag. Dessutom skall stödet beviljas på villkor att det totala antalet svinplatser efter det att investeringen genomförts inte överstiger 800 per företag.

Den plats som en modersugga behöver skall anses motsvara 6,5 platser för slaktsvin.

Rådet skall med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen senast den 31 december 1990 anta de bestämmelser som skall tillämpas på de ansökningar som lämnats från och med den 1 januari 1991.

Om rådet inte har fattat något beslut senast denna dag skall beviljandet av det investeringsstöd som leder till att grisproduktionskapaciteten ökar tills vidare upphävas.

När en förbättringsplan omfattar en investering i grisköttssektorn skall stödet för denna investering beviljas på villkor att minst motsvarande 35 % av den kvantitet foder som konsumeras av grisarna kan produceras inom företaget efter planens genomförande.

5. Utom i de fall när beslut som senare tagits enligt punkt 2 föreskriver annorlunda, skall det stöd enligt punkt 1 som beviljats för sådana investeringar som gäller nötköttssektorn, dock inte stöd för miljöskydd, begränsas till sådan boskapskötsel där djurtätheten efter planens fullföljande inte överstiger tre djurenheter per hektar total foderareal som används till att föda upp boskapen. Tabellen för omräkning av djurenheter anges i bilaga 1.

Dock skall fram till och med den 31 december 1991 denna gräns på 3 djurenheter inte tillämpas när det kan visas att det inte finns planer på att öka produktionskapaciteten. Före detta datum skall kommissionen undersöka tillämpningen av denna bestämmelse och lämna en rapport till rådet.

6. Det investeringsstöd som avses i punkt 1 får inte beviljas i ägg- och fjäderfäsektorn.

⁽¹⁾ EGT nr L 90, 1.4.1984, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 150, 15.6.1991, s. 19.

Artikel 7

1. Den ordning för investeringsstöd som avses i artikel 6.1 skall omfatta stöd i form av kapitaltillskott eller motsvarande räntesubventioner eller uppskov med amorteringar, eller en kombination av dessa alternativ, vad gäller de investeringar som krävs för att genomföra förbättringsplanen men med undantag av utgifter i samband med inköp av

- mark,
- levande grisar och fjäderfä samt slaktkalvar.

Vad gäller inköp av levande djur är det bara det första inköp som anges i förbättringsplanen som får omfattas.

Stödordningen får även omfatta borgen för lån och räntor på dessa, i de fall där låntagaren inte kan ställa tillräcklig reell eller personlig säkerhet.

2. Det kapitaltillskott som föreskrivs i punkt 1 får tillämpas för investeringar upp till 60 743 ecu per arbetskraftsenhet och 121 486 ecu per företag. Medlemsstaterna får sätta gränser som är lägre än dessa belopp.

Värdet av det stöd som föreskrivs i punkt 1 uttryckt i procent av investeringsbeloppet skall inte överstiga följande:

- a) För de områden som avses i artiklarna 2 och 3 i direktiv 75/268/EEG:
 - 45 % för fasta anläggningar.
 - 30 % för andra typer av investeringar.
- b) För andra områden:
 - 35 % för fasta anläggningar.
 - 20 % för andra typer av investeringar.

Om stödet inte beviljas i form av ett kapitaltillskott skall medlemsstaterna varje år utarbeta en översikt som anger stödets värde, uttryckt i procent av investeringsbeloppet, med hänsyn till den årliga genomsnittliga räntesatsen på osubventionerade lån, räntesubventionens värde, lånens löptid, räntesubventioner och amorteringar som skjutits upp och varje annan faktor som används för att uttrycka stödet i subventionsekvivalenter.

Rådet får med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen bemyndiga en medlemsstat att för en viss angiven period, bevilja stöd som överstiger den nivå som anges i förra stycket, om detta motiveras av situationen på kapitalmarknaden i denna medlemsstat.

Fram till och med den 31 december 1991 skall värdet på det maximala stöd som avses i andra stycket ökas med 10 % av investeringsbeloppen i Spanien, Grekland, Irland, Italien och Portugal för de investeringar som anges i förbättringsplaner som ingivits till och med denna dag.

Artikel 8

Medlemsstaterna får bevilja det stöd som avses i artikel 7 till de jordbrukare som efter genomförande av en förbättringsplan fortsätter att uppfylla de villkor som fastställs i artikel 5.1, under förutsättning att villkoren i artikel 6 uppfylls. Antalet planer per mottagare som får godkännas under en sexårsperiod skall begränsas till två, och den totala investering som får omfattas av ersättning för utlägg för stöd enligt artikel 33 skall begränsas till 60 743 ecu per arbetskraftsenhet och 121 486 ecu per företag för den perioden.

Artikel 9

1. En förbättringsplan enligt artikel 5.1 c får avse ett enskilt företag eller flera företag som samverkar i syfte att slå samman alla eller en del av dessa företag.

2. Vad gäller samverkande företag skall förbättringsplanen avse samverkansföretaget och i förekommande fall de delar av företaget som fortsätter att drivas av medlemmarna i samverkansföretaget.

3. Medlemsstaterna får bevilja det stöd som avses i artikel 7 till samverkansföretag om alla jordbrukare som är medlemmar i ett samverkansföretag uppfyller villkoren i artikel 5.1.

4. Utom vad gäller vattenbruk, får de gränser som fastställs i artiklarna 7.2 och 8 multipliceras med antalet företag som är medlemmar i samverkansföretaget. De gränser som fastställs i artikel 6.3 och 6.4 får multipliceras med antalet medlemsföretag endast om samverkansföretaget har uppkommit genom ett fullständigt sammangående.

Dessa gränser får dock inte överstiga

- 120 kor,
- tre gånger det antal svinplatser som följer av artikel 6.4,
- 364 458 ecu i investeringskostnad,

per samverkansföretag inbegripet de delar av företaget som fortsätter att drivas av medlemmar i samverkansföretaget.

5. Enligt förfarandet i artikel 30 får kommissionen bemyndiga en medlemsstat att bevilja det stöd som avses i artikel 7, enligt de villkor som föreskrivs i punkt 4 ovan, till jordbrukskooperativ vars enda syfte är att driva ett jordbruksföretag. Samtidigt skall kommissionen fastställa särskilda villkor för beviljande av stöd till sådana kooperativ och de villkor och de gränser som gäller för överskridande av den investeringsvolym som föreskrivs i punkt 4.

6. Medlemsstaterna skall fastställa de villkor som skall uppfyllas av samverkansföretag, i synnerhet

- deras juridiska form,
- deras minsta varaktighet som skall vara minst sex år,
- företagets kapitalbildning,
- medlemmarnas deltagande i driften.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna får bevilja startstöd till unga jordbrukare under 40 år till deras första etablering på följande villkor:

- Den unge jordbrukaren etablerar sig som driftsledare för företaget, vilket innebär att han åtar sig civilrättsligt och skattemässigt ansvar eller medansvar för driften av företaget och får den sociala status som gäller för självständiga driftsledare för ett företag i den berörda medlemsstaten.
- Den unge jordbrukaren etablerar sig som jordbrukare med jordbruk som sin huvudsysselsättning eller börjar driva jordbruk som sin huvudsysselsättning efter att ha etablerat sig som jordbrukare på deltid.
- Den unge jordbrukaren har tillräckliga yrkeskvalifikationer när han etablerar sig eller senast två år efter den tidpunkten.
- Företaget kräver en arbetsvolym motsvarande minst en arbetskraftsenhet, vilket skall uppnås senast två år efter etableringen.

2. Startstödet får omfatta följande:

- a) Ett engångsbidrag på högst 10 000 ecu. Bidraget får fördelas över en period på högst 5 år. Medlemsstaterna får ersätta bidraget med en motsvarande räntesubvention.
- b) En räntesubvention på lån som tagits i syfte att täcka kostnaderna för etableringen.

Räntesubventionen skall vara högst 5 % under en femtonårsperiod. Nuvärdet av räntesubventionen får inte överstiga 10 000 ecu.

Medlemsstaterna får, i bidragsform, betala ett belopp motsvarande den räntesubvention som stödmottagaren är berättigad till med hänsyn till lånens storlek och löptid.

3. Medlemsstaterna skall fastställa följande:

- Villkoren för en förstagångsetablering.
- Särskilda villkor i de fall när en ung jordbrukare inte etablerar sig som den enda driftsledaren för företaget, i synnerhet när han etablerar sig som medlem av en sammanslutning eller ett kooperativ som har till huvudsyfte att driva ett jordbruksföretag. Dessa villkor måste motsvara dem som gäller när jordbrukaren etablerar sig som ensam driftsledare för företaget.
- Den lantbruksutbildning som krävs vid en förstagångsetablering, eller som måste ha uppnåtts inom två år efter etableringen, för att bli berättigad till stöd från fonden.

- De villkor som skall vara uppfyllda för att en arbetsvolymen motsvarande minst en arbetskraftsenhet skall anses vara uppnådd inom maximitiden på två år efter etableringen.

- Startstödet storlek.

Artikel 11

Medlemsstaterna får bevilja unga jordbrukare som är yngre än 40 år kompletterande stöd för investeringar enligt en fysisk förbättringsplan enligt artikel 5.1 c, uppgående till högst 25 % av det stöd som beviljas enligt artikel 7.2, under förutsättning att den unge jordbrukaren lämnar in förbättringsplanen inom fem år efter etableringen och att han har de yrkeskvalifikationer som avses i artikel 10.1.

Artikel 12

1. Stöd till investeringar i företag som uppfyller villkoren i artiklarna 5 och 9, i förekommande fall ökat med det stöd som avses i artikel 11, får inte överstiga de belopp som fastställs i artikel 7.2, dock med undantag av stöd till följande verksamheter:

- Uppförande av jordbruksbyggnader.
- Flyttning av jordbruksbyggnader i de fall där det sker i det allmännas intresse.
- Markförbättring.
- Investeringar för att skydda och förbättra miljön.

Stöd till dessa verksamheter förutsätter att dessa högre belopp beviljas i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 6 i denna förordning och artikel 92–94 i fördraget.

2. Om medlemsstaterna beviljar stöd till investeringar i företag som inte uppfyller villkoren i artikel 5, skall detta stöd vara minst en fjärdedel lägre än det stöd som beviljas enligt artikel 7, med undantag av stöd till

- energibesparing,
- markförbättring,

som får uppgå till högst det belopp som fastställs i artikel 7.2.

Detta stöd får beviljas för en total investering på 60 743 ecu per arbetskraftsenhet och 121 486 ecu per företag under en sexårsperiod.

3. Trots bestämmelserna i punkt 2 får medlemsstaterna bevilja ett tillfälligt stöd till investeringar i små jordbruksföretag som inte uppfyller villkoren i artikel 5.1.

Detta tillfälliga stöd får bara beviljas för investeringar upp till 25 252 ecu och får inte beviljas på villkor som är mer förmånliga än de i artikel 7, i förekommande fall ökat med det stöd som föreskrivs i artikel 11.

4. Stöd till investeringar i företag skall inte beviljas om investeringarna inte uppfyller villkoren i artikel 6 och om beviljande av sådant stöd inte tillåts enligt artikel 7.

Det stöd som avses i punkterna 2 och 3 får dock beviljas för följande:

- Investeringar i produktion av gäss och ankor för produktion av gäslever.
- Sådana inköp av boskap som får främjas enligt artikel 7.1, även om det inte rör sig om det första inköpet.

Vad gäller de företag som avses i punkterna 2 och 3 skall det antal mjölkkor som avses i artikel 6.3 vara 40 per arbetskraftsenhet och per företag.

5. Förbudet och begränsningarna i denna artikel skall inte tillämpas på följande stöd:

- Stöd till markköp.
- Subventionerade driftskrediter vars löptid inte överstiger ett regleringsår.
- Stöd till inköp av handjur för avel.
- Säkerheter för upptagna lån, inbegripet ränta för dessa.
- Stöd till investeringar för skydd och förbättring av miljön, under förutsättning att de inte leder till en produktionsökning.
- Åtgärder vad gäller investeringar i syfte att förbättra hälsoförhållandena eller för att uppfylla gemenskapens djurmiljökrav eller nationella krav, om dessa är strängare än gemenskapens, under förutsättning att dessa investeringar inte leder till en ökning i produktionen.

Beviljande av dessa stöd skall ske i överensstämmelse med artikel 92-94 i fördraget.

AVDELNING V

Kompletterande åtgärder för att stödja jordbruksföretag

Artikel 13

1. Medlemsstaterna får införa en ordning för att främja införande av bokföring i jordbruksföretag.

Ordningen skall innebära att de jordbrukare som har jordbruk som huvudsysselsättning och som ansöker om det, får ett stöd som fördelas över minst de fyra första åren som driftsbokföring hålls i deras företag, förutsatt att bokföringen hålls under minst fyra år.

Medlemsstaterna skall fastställa stödbeloppet inom ett intervall mellan 700 ecu och 1 050 ecu.

2. Den bokföring som avses i punkt 1 skall ske enligt följande:

- a) Den skall omfatta
- upprättande av årligt ingående och utgående inventarium,

- en systematisk och regelbunden registrering under bokföringsåret av de olika rörelser i likvida medel och i varor som rör företaget.

b) Den skall avslutas med ett årligt framläggande av

- en beskrivning av företagets allmänna egenskaper, och i synnerhet använda produktionsfaktorer,
- en utförlig balansräkning (tillgångar och skulder) och resultaträkning (kostnader och intäkter),
- de nödvändiga upplysningar som krävs för att värdera driftseffektiviteten i företaget som helhet, i synnerhet inkomst per arbetskraftsenhet och jordbrukarens inkomst, samt lönsamheten i företagets huvudsakliga verksamhetsgrenar.

3. Om ett företag väljs ut av myndigheter, som är utsedda av medlemsstaterna, i syfte att samla in bokföringsdata i informationssyfte och för vetenskaplig undersökning, i synnerhet inom ramen för gemenskapens informationssystem för bokföring, och jordbrukaren får stöd enligt punkt 1, skall han åta sig att anonymt ställa till dessa myndigheters förfogande de bokföringsdata som rör hans företag.

Artikel 14

Medlemsstaterna får efter ansökan bevilja startbidrag till godkända sammanslutningar som har följande mål:

- Samarbete mellan företag, inklusive samarbete i fråga om nya teknologier och metoder för att skydda och förbättra miljön och bevara landskapet.
- Införande av alternativa jordbruksmetoder.
- Mer rationellt gemensamt utnyttjande av jordbrukets produktionsmedel.
- Gemensam drift.

Sammanslutningarna skall ha bildats från och med den 1 april 1985 och startbidraget skall utgöra ett tillskott till deras driftskostnader under högst de fem första åren efter bildandet.

Medlemsstaterna skall fastställa stödbeloppet med hänsyn till antalet medlemmar och den typ av aktivitet som utförs gemensamt, varvid det högsta beloppet skall vara 15 044 ecu per godkänd sammanslutning.

Dessutom skall medlemsstaterna fastställa sammanslutningarnas juridiska form och villkoren för samarbetet mellan deras medlemmar.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna får efter ansökan bevilja startbidrag för att bidra till täckandet av administrationskostnader för jordbruksorganisationer som har till syfte att erbjuda avbytare åt jordbrukare.
2. För att berättiga till det stöd som avses i punkt 1 måste avbytarverksamheten vara godkänd av medlemsstaten och sysselsätta minst en heltidsanställd som är fullt kvalificerad att utföra det arbete han kallas att utföra.
3. Medlemsstaterna skall fastställa villkoren för godkännande av de tjänster som avses i punkt 1, och i synnerhet följande:
 - Organisationernas juridiska form.
 - Betingelser vad gäller drift och räkenskaper.
 - Vilken sorts avbytare som får ersätta jordbrukaren, dennes maka eller make eller någon annan vuxen medhjälpare.
 - Organisationernas minsta varaktighet, som inte får understiga 10 år.
 - Minsta antal anslutna jordbrukare.
4. Medlemsstaterna skall fastställa det startstöd som avses i punkt 1 och som inte får överstiga 12 035 ecu per avbytare, anställd på heltid i den verksamhet som avses i punkt 2. Detta belopp skall fördelas över de fem första åren av varje avbytares anställning och det får fördelas i gradvis minskande belopp under den perioden.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna får efter ansökan bevilja startstöd för att bidra till täckandet av administrationskostnader för jordbruksorganisationer som har till syfte att upprätta en rådgivningstjänst för driftsledning av jordbruksföretag.
2. Det stöd som avses i punkt 1 skall beviljas för verksamhet som utförs av anställda som ansvarar för analys av bokföringsresultat och andra uppgifter för jordbrukarnas räkning.
3. För att berättiga till det stöd som avses i punkt 1 skall rådgivningstjänsten vara godkänd av medlemsstaten och sysselsätta minst en heltidsanställd som är kvalificerad för den verksamhet som anges i punkt 2.
4. Medlemsstaterna skall fastställa villkoren för godkännande av de tjänster som avses i punkt 1, och i synnerhet följande:
 - Organisationernas juridiska form.
 - Betingelser vad gäller drift och räkenskaper.
 - Organisationernas minsta varaktighet, som inte får understiga 10 år.
 - Minsta antal anslutna jordbrukare.

5. Medlemsstaterna skall fastställa det startstöd som avses i punkt 1 och som inte får överstiga 36 105 ecu per heltidsanställd i den verksamhet som avses i punkt 2. Detta belopp skall fördelas över de fem första åren av varje anställds verksamhet och det får fördelas i gradvis minskande belopp under den perioden.

6. Medlemsstaterna får ersätta den ordning med startstöd som föreskrivs i punkt 5 med en ordning med direkt startstöd till införande av driftsledning till fördel för jordbrukare med jordbruk som huvudsysselsättning, som utnyttjar de rådgivningstjänster som avses i punkt 1.

I detta fall skall medlemsstaterna fastställa stödbeloppet till högst 501,40 ecu per företag och det skall fördelas över minst två år.

AVDELNING VI

Särskilda åtgärder för stöd till jordbruk i bergsområden och i vissa mindre gynnade områden*Artikel 17*

1. I de regioner som anges i gemenskapens förteckning över mindre gynnade jordbruksområden enligt direktiv 75/268/EEG får medlemsstaterna bevilja ett årligt kompensationsbidrag för stöd till jordbruksverksamhet, som skall fastställas med hänsyn till de varaktiga naturbetingade nackdelar som beskrivs i artikel 3 i det direktivet och inom de gränser och enligt de villkor som fastställs i artiklarna 18 och 19 i denna förordning.
2. Ett kompensationsbidrag som överstiger dessa gränser eller inte uppfyller villkoren i artiklarna 18 och 19 skall inte beviljas i de områden som anges i den förteckning som avses i punkt 1.

Artikel 18

1. Om medlemsstaterna beviljar ett kompensationsbidrag skall ett sådant ges till de jordbrukare med minst tre hektar brukbar jordbruksmark som åtar sig att utöva jordbruksverksamhet enligt målen i artikel 1 i direktiv 75/268/EEG under minst fem år från och med den första utbetalningen av kompensationsbidraget. Om en jordbrukare upphör med jordbruksverksamhet och det berörda området även i fortsättningen brukas, får han befrias från åtagandet. Han skall även befrias från åtagandet i fall av force majeure, t. ex. när hans egendom exproprieras eller köps upp i det allmännas intresse. Dessutom skall jordbrukare som har ålderspension befrias från ett sådant åtagande.

I Mezzogiorno, inklusive öarna, i de franska utomeuropeiska departementen och i de grekiska, portugisiska och spanska regionerna skall dock den minsta brukade jordbruksarealen per företag vara två hektar.

2. Utgifter för kompensationsbidrag skall inte berättiga till återbetalning från fonden enligt artikel 31 om jordbrukaren har ålderspension.

3. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare eller inskränkande villkor för beviljande av kompensationsbidrag, inklusive villkor som uppmuntrar till användning av metoder som är förenliga med kraven att skydda miljön och bevara landskapet.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall fastställa beloppsstorleken för kompensationsbidraget med hänsyn till hur allvarliga de varaktiga naturbetingade nackdelar är som påverkar jordbruksverksamheten och med beaktande av de gränser som anges nedan, dock utan att bidraget får vara mindre än 20,3 ecu per djurenhet, eller i förekommande fall, per hektar i de områden som avses i artikel 3 i direktiv 75/268/EEG.

a) Vad gäller jordbruksföretag som producerar nötkreatur, får, getter eller hästdjur skall bidraget beräknas med hänsyn till besättningarnas storlek. Bidraget får inte överstiga 102 ecu per djurenhet. Det totala beviljade bidragsbeloppet får inte överstiga 102 ecu per hektar total foderareal inom företaget. En tabell för omräkning av nötkreatur, hästdjur, får och getter till djurenheter finns i bilaga 1.

I de mindre gynnade jordbruksområden där de varaktiga naturbetingade nackdelarna är tillräckligt allvarliga för att motivera det, får dock det totala bidragsbeloppet ökas till 121,5 ecu per djurenhet och per hektar.

Bidraget skall beviljas för högst 1,4 djurenheter per hektar total foderareal inom företaget.

Kor vars mjölk är avsedd att saluföras får tas med i beräkningen av kompensationsbidraget endast i de områden som anges i artikel 3.3 i direktiv 75/268/EEG, och, om mjölkproduktion utgör en viktig del av jordbruksföretagets produktion, i de områden som anges i artikel 3.4 och 3.5 i nämnda direktiv.

Om medlemsstaterna utnyttjar denna rättighet i de områden som anges i artikel 3.4 och 3.5 i ovannämnda direktiv, får det antal mjölkkor per bidragsberättigad jordbrukare som får tas med i beräkningen av kompensationsbidraget inte överstiga 20.

b) Om det inte rör sig om produktion av nötkreatur, hästdjur, får och getter, skall bidraget stå i proportion till brukad areal, minskad med den areal som används till fodergrödor och med avdrag för följande:

i) I alla mindre gynnade jordbruksområden, med avdrag för den areal som används till veteodling, med undantag för följande arealer:

— Arealer som används för odling av durumvete i områden som inte avses i rådets förordning (EEG) nr 3103/76 av den 16 december 1976 om stöd för durumvete⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1216/89⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT nr L 351, 21.12.1976, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 128, 11.5.1989, s. 5.

— Arealer som används för odling av vanligt vete i områden som har en genomsnittlig avkastning på högst 2,5 ton per hektar som används för denna produktion.

ii) I alla mindre gynnade jordbruksområden, med avdrag för de arealer som helt planterats med äppel-, päron- eller persikoträd och som överstiger 0,5 hektar per företag.

iii) I de mindre gynnade jordbruksområden som avses i artikel 3.4 och 3.5 i direktiv 75/268/EEG, med avdrag för den areal som används för framställning av vin, utom vinodlingar med ett utbyte som inte överstiger 20 hektoliter per hektar, eller för produktion av sockerbetor eller intensiva grödor.

Bidraget får inte överstiga 102 ecu per hektar. I de mindre gynnade jordbruksområden som har tillräckligt allvarliga varaktiga naturbetingade nackdelar för att motivera det, får dock det totala beviljade beloppet höjas till 121,5 ecu per hektar.

c) Medlemsstaterna får variera kompensationsbidraget på grundval av företagets ekonomiska situation och inkomsten hos den jordbrukare som får kompensationsbidraget. Bidraget får också varieras med hänsyn till användning av jordbruksmetoder som är förenliga med kraven att skydda miljön och bevara landskapet. Eventuella ökningar av bidraget får dock inte läggas till det stöd som avses i artikel 21.

2. Medlemsstater får avstå från att bevilja kompensationsbidrag till några eller alla typer av produktion som är bidragsberättigande enligt punkt 1 b.

3. Det högsta belopp, som kan finansieras av fonden skall begränsas till motsvarande 120 enheter per företag, oavsett om det rör sig om djurenheter eller arealenheter (ha). Utöver motsvarande de 60 första enheterna skall det högsta belopp som kan finansieras per djurenhet eller hektar vara begränsat till hälften av det högsta bidrag som avses i punkt 1.

Artikel 20

1. I de områden som avses i artikel 17.1 får medlemsstaterna bevilja stöd till saminvesteringar i foderproduktion, inklusive lagring och fördelning av foder, och till förbättring och utrustning av betesmark som drivs gemensamt och, i bergsområden, till gemensamma eller enskilda investeringar i vattenreservoarer, i ägovägar för direkt tillträde till betesmark, inklusive betesmark i bergsområden, och i vindskydd för djuren.

I de fall där boskapsuppfödning utgör en obetydlig verksamhet i dessa områden, skall det stöd som föreskrivs i första stycket utvidgas till att omfatta annan jordbruksverksamhet än boskapsuppfödning.

2. Om det är ekonomiskt motiverat får de arbeten som avses i punkt 1 även omfatta sådana småskaliga vattenförsörjningsåtgärder för jordbruk som är förenliga med kraven på miljöskydd, inklusive småskaliga bevattnings-

system, och byggande eller reparation av vindskydd som är nödvändiga vid säsonsbestämd växling av betesområde.

3. Det stödbelopp som avses i punkt 1 och som finansieras av fonden får inte överstiga 100 293 ecu per gemensamt investeringsprojekt, 500 ecu per hektar förbättrad eller utrustad betesmark och 501,4 ecu per bevattnad hektar.

AVDELNING VII

Stöd i områden där skydd av miljö och naturresurser samt bevarande av naturen och landskapet har särskild betydelse

Artikel 21

För att stimulera till införande eller bibehållande av jordbruksmetoder som är förenliga med kraven på skydd av miljö och naturresurser samt bevarande av naturen och landskapet, och därigenom stimulera till att jordbruksproduktionen anpassas till marknadens behov, och med beaktande av de bortfall i jordbruksinkomster som dessa åtgärder får till följd, får medlemsstaterna införa en särskild stödordning för de områden där ovannämnda synpunkter har särskild betydelse.

Artikel 22

Den stödordning som avses i artikel 21 skall omfatta ett årligt bidrag per hektar till jordbrukare i de områden som avses i nämnda artikel, om de åtar sig att, inom ramen för ett särskilt program för det berörda området, under minst fem år införa eller bibehålla jordbruksmetoder som är förenliga med kraven på skydd av miljö och naturresurser samt bevarande av naturen och landskapet.

Artikel 23

Medlemsstaterna skall fastställa de områden som avses i artikel 21. Mot bakgrund av det mål som skall uppnås skall de definiera de produktionsmetoder som är förenliga med kraven på skydd av miljö och naturresurser samt bevarande av naturen och landskapet. De skall också fastställa de regler och kriterier som skall iakttas vad gäller de produktionsmetoder som avses i artikel 22, särskilt beträffande bibehållande eller minskning av erforderlig produktionsintensitet eller djurtäthet. De skall fastställa beloppet och varaktigheten på bidraget, som måste baseras på det åtagande som jordbrukaren ingår inom ramen för programmet.

Artikel 24

Det högsta belopp som finansieras av fonden av det årliga bidrag per hektar som anges i artikel 22, skall vara 150,4 ecu per hektar som omfattas av det åtagande som avses i artikel 22.

AVDELNING VIII

Skogsbruksåtgärder i jordbruksföretag

Artikel 25

1. Medlemsstaterna får bevilja stöd för beskogning av jordbruksmark till jordbrukare, inklusive de jordbrukare som får det stöd som avses i avdelning I i denna förordning eller det stöd som avses i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 1096/88 av den 25 april 1988 om införandet av en gemenskapsordning för att fstimulera till nedläggning av jordbruk⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 3808/89⁽²⁾.

Stöd till beskogning får också beviljas till varje annan enskild samt till skogsbrukssammanslutningar eller skogsbrukskooperativ eller andra organ som genomför beskogning av jordbruksmark.

2. Medlemsstaterna får bevilja stöd till de jordbrukare som uppfyller villkoren i artikel 5.1 a för investeringar i förbättring av skogsmark, såsom anläggande av vindskydd, brandskyddsbälten, vattenreservoarer och skogsvägar.

3. Kostnad för anpassning av jordbruksmaskiner till skogsbruksarbete skall anses utgöra en del av de investeringar som avses i punkterna 1 och 2.

4. Den faktiska utgift som medlemsstaterna har enligt punkterna 1 och 2 får finansieras av fonden upp till följande högsta belopp:

— 1 824 ecu per hektar för beskogning.

— 702 ecu per hektar för förbättring av skogsmark och anläggande av vindskydd.

— 1 404 ecu per hektar för förnyelse och förbättring av skogsmark med korkek.

— 18 053 ecu per kilometer för skogsvägar.

— 150,4 ecu per hektar som förses med brandskyddsbälten och vattenreservoarer.

På välgrundad begäran från en medlemsstat och inom tillgängliga budgetmedel, får kommissionen, enligt förfarandet i artikel 30, besluta att höja de högsta beloppen för beskogning, förbättring av skogsmark och förnyelse och förbättring av skogsmark med korkek till högst 3 000 ecu, 1 200 ecu respektive 3 000 ecu.

Artikel 26

1. Medlemsstaterna får till jordbrukare som genomför beskogning av jordbruksmark, bevilja ett årligt bidrag per besogad hektar, förutsatt att jordbrukaren inte får det bidrag som föreskrivs i artikel 6 i förordning (EEG) nr 1096/88.

(¹) EGT nr L 110, 29.4.1988, s. 1.

(²) EGT nr L 371, 20.12.1989, s. 1.

2. Det högsta ersättningsberättigande beloppet för det årliga bidrag som avses i punkt 1 skall vara 150,4 ecu per år per besogad hektar.

Ovannämnda belopp skall minskas till 50,2 ecu per hektar, om stöd enligt avdelning I beviljas för samma mark under samma period.

Bidraget är ersättningsberättigat under längst en tjugooårsperiod räknat från den första besogningen.

3. Medlemsstaterna skall fastställa belopp och varaktighet för det årliga bidraget mot bakgrund av inkomstbortfallet och de träddarter och -sorter som används för besogning.

Artikel 27

1. Medlemsstaterna skall fastställa villkoren för besogning av jordbruksmark, vilka särskilt får omfatta villkor för lokalisering och gruppering av ytor som får besogas.

2. Meddelandet om genomförandebestämmelser för denna avdelning enligt artikel 29 skall innehålla följande:

- Åtgärder som vidtagits för att fastställa villkoren för besogning.
- Åtgärder som vidtagits för att utvärdera och kontrollera miljöpåverkan.
- De kompletterande åtgärder som vidtagits eller planerats.
- De skogsbruksplaner eller skogsbruksprogram enligt vilka besogning skall genomföras.

AVDELNING IX

Anpassning av yrkesutbildningen till det moderna jordbrukets behov

Artikel 28

1. I den utsträckning som finansiering inte ges enligt rådets förordning (EEG) nr 4255/88 av den 19 december 1988 om genomförandebestämmelser till förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller Europeiska socialfonden⁽¹⁾, får medlemsstaterna, i de regioner där det visar sig nödvändigt och i syfte att friktionsfritt genomföra de tillämpliga åtgärderna, införa en ordning med ett särskilt stöd till förbättring av yrkeskunskapen inom jordbruket för de som omfattas av de åtgärder som avses i artiklarna 3 och 5–16 och för unga jordbrukare under 40 år.

Denna ordning får omfatta följande:

- Grundläggande och fördjupad yrkesutbildning och yrkespraktik för jordbrukare, medhjälpande familjemedlemmar och lantbruksarbetare som har passerat skolpliktig ålder samt vidareutbildning och

⁽¹⁾ EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 21.

kompletterande praktik för dessa, i syfte att förbereda dem för en kvalitativ omställning av produktionen och användning av produktionsmetoder som är förenliga med naturskyddet samt att nå en sådan utbildningsnivå som krävs för att bruka skogsmarken.

- Utbildning och praktik för driftsledare och chefer för producentgrupper och kooperativ, om detta är nödvändigt för att förbättra producenters ekonomiska situation och bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter från den berörda regionen.
- Vidareutbildning som krävs för att uppnå den nivå på yrkesutbildning som avses i artikel 10 och som måste uppgå till minst 150 timmar.

2. Den ordning som avses i punkt 1 skall omfatta stöd till följande:

- a) Deltagande i kurser eller praktik.
- b) Organisering och tillhandahållande av kurser och praktik.

3. De utgifter som medlemsstaterna har för beviljandet av det stöd som avses i punkt 2 a och b får finansieras av fonden upp till ett högsta belopp på 7 020 ecu per person som fullföljer en kurs eller praktik. Av detta belopp skall 2 507 ecu avse vidareutbildning för omställning av produktionen, för tillämpning av produktionsmetoder som är förenliga med naturskyddskraven och för skogsbruk.

De åtgärder som omfattas av denna artikel skall inte omfatta utbildning eller praktik som utgör en del av normala program och system för lantbruksutbildning på gymnasie- eller högskolenivå.

AVDELNING X

Allmänna och finansiella bestämmelser

Artikel 29

1. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen följande:

- Förslag till alla lagar och andra författningar som de avser att anta enligt denna förordning, inklusive dem som avser artikel 12.
- Texterna till befintliga bestämmelser som gör det möjligt att tillämpa denna förordning.

2. Vid inlämnandet av de förslag till lagar och andra författningar samt texter till befintliga bestämmelser, som avses i punkt 1, skall medlemsstaterna också lämna en redogörelse för förhållandet på regional nivå mellan åtgärden i fråga och jordbrukets ekonomiska situation och strukturella särdrag.

3. Kommissionen skall undersöka om de förslag som lämnats enligt punkt 1 första strecksatsen, med beaktande av målen i denna förordning och behovet av en lämplig sammansättning av de olika åtgärderna, stämmer överens med denna förordning och följaktligen uppfyller villkoren för finansiellt bidrag från gemenskapen till den åtgärd som avses i artikel 1. Inom två månader efter meddelandet skall kommissionen, efter samråd med Kommittén för jordbruksstrukturen och landsbygdsutveckling, lämna ett yttrande.

4. Medlemsstaterna skall efter antagande av varje sådan lag eller annan författning som avses i punkt 3, lämna texterna till kommissionen.

Artikel 30

Vad gäller texterna till de bestämmelser som lämnats enligt artikel 29.1 andra strecksatsen eller artikel 29.4, skall kommissionen inom två månader efter överlämnandet, enligt förfarandet i artikel 29 i förordning (EEG) nr 4253/88 och med hänsyn till om bestämmelserna uppfyller villkoren och beaktar målen i den här förordningen och kravet på att de olika åtgärderna har en lämplig sammansättning, besluta om sådana bestämmelser uppfyller villkoren för ett finansiellt bidrag från gemenskapen till den gemensamma åtgärd som avses i artikel 1.

Artikel 31

1. De utgifter som medlemsstaterna har haft i samband med de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 3, 4, 6–11, 13–21, 25, 26 och 28 får finansieras av fonden.

De utgifter som medlemsstaterna har haft i samband med de åtgärder som föreskrivs i artikel 2 får finansieras av garanti- och utvecklingssektionerna vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

2. För de regioner som omfattas av mål 1 som det definieras i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2052/88, skall kommissionen fastställa gemenskapens medfinansieringsgrad för de olika åtgärderna enligt de kriterier och inom de gränser som fastställs i artikel 13 i den förordningen och enligt förfarandet i artikel 29 i förordning (EEG) nr 4253/88. Om en medlemsstat begär det, skall denna del användas till utgifter som uppkommer för medlemsstaten i fråga från och med den 1 januari 1989.

För de regioner som inte omfattas av mål 1, skall finansieringsgraden fastställas av kommissionen enligt samma villkor. Kommissionen skall dock senast den 31 december 1992 till rådet lämna en rapport åtföljd av förslag om hur finansieringsgraden skall fastställas för de kommande åren.

Artikel 32

1. De åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna skall inte ge rätt till finansiellt bidrag från gemenskapen om inte ett positivt beslut enligt artikel 30 har fattats vad gäller de berörda bestämmelserna.

2. Det finansiella bidraget från gemenskapen skall bara ges för ersättningsberättigande utgifter som uppstått i samband med stöd som beviljats enligt beslut som tagits efter den 31 mars 1985.

Artikel 33

1. Ansökningar om återbetalning skall avse utgifter som medlemsstaterna haft under ett givet kalenderår och skall lämnas till kommissionen senast den 1 juni nästföljande år.

2. Kommissionen får bemyndiga förskottsbetalningar.

3. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Artikel 34

Medlemsstaterna får fastställa ytterligare villkor vad gäller tillämpningen av stödåtgärderna i denna förordning.

Artikel 35

1. Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas rättighet att anta ytterligare stödåtgärder inom de områden som omfattas av denna förordning, med undantag av de områden som omfattas av artiklarna 2, 6–9, 11, 12.2, 12.3, 12.4 och 17, på villkor som skiljer sig från denna förordning, eller vars belopp överstiger de gränser som fastställs i denna förordning, förutsatt att dessa åtgärder vidtas i överensstämmelse med artikel 92–94 i fördraget.

2. Bestämmelserna i artikel 92–94 i fördraget, med undantag av artikel 92.2, skall inte tillämpas på de stödåtgärder som omfattas av artiklarna 2, 6–9, 11, 12.2, 12.3, 12.4 och 17.

Artikel 36

Enligt artikel 23 i förordning (EEG) nr 4253/88 skall medlemsstaterna fastställa effektiva kontrollåtgärder som skall inkludera åtminstone kontroll av de väsentliga delarna av bidragsmottagarens åtagande och av stödjande handlingar, samt kontroller på platsen för att säkerställa att uppgifterna i ansökan svarar mot verkligheten.

Vid behov skall tillämpningsföreskrifter för denna artikel fastställas av kommissionen, enligt förfarandet i artikel 29 i förordning (EEG) nr 4253/88.

Artikel 37

1. Efter att ha fått en välgrundad ansökan får kommissionen enligt förfarandet i artikel 30 bemyndiga en medlemsstat att inte tillämpa de stödordningar som föreskrivs i avdelningarna I, II och III i de regioner eller områden där

produktionen inte bör minskas på grund av naturförhållanden eller hot om avfolkning. Vad gäller Spanien får kommissionen även beakta den särskilda socio-ekonomiska situationen i vissa regioner eller områden.

Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 30 anta kriterierna för definition av de regioner eller områden som avses i första stycket.

2. Portugal bemyndigas härmed att inte tillämpa de stödordningar som avses i punkt 1 fram till och med den 31 december 1994.

Artikel 38

1. Följande särbestämmelser skall tillämpas på den f. d. Tyska demokratiska republikens territorium:

a) Ordningarna i avdelningarna I och II skall tillämpas från och med regleringsåret 1991/92.

b) Mark som satts med potatis får berättiga till stöd för uttagen mark, utan hinder av artikel 2.2.

c) Om arealen åkermark i ett företag, i förekommande fall inklusive mark som används till potatis, som det avses i artikel 2.2, är större än 750 hektar, skall villkoret enligt artikel 2.3 om att minst 20 % av marken skall tas ur bruk, ersättas med villkoret att minst 150 hektar skall tas ur bruk.

d) Vid etablering av familj jordbruk gäller följande:

— Villkoret i artikel 5.2 första strecksatsen skall inte tillämpas.

— Tyskland får bevilja det stöd som avses i artiklarna 10 och 11 till jordbrukare som är yngre än 55 år. Stöd till jordbrukare som är äldre än 40 år skall dock inte finansieras av fonden.

e) Villkoren i artikel 6.3 andra stycket och artikel 9.4 första strecksatsen skall inte tillämpas på det stöd som beviljas i samband med etablering av nya familj jordbruk eller ombildning av kooperativa företag, om antalet mjölkkor inom de nya eller ombildade företagen inte överstiger antalet mjölkkor som hållits inom de gamla företagen.

Om rådet inte den 31 december 1990 har antagit de ordningar som skall gälla för ansökningar som lämnas från och med den 1 januari 1991 om investeringsstöd i grisköttsektorn för, skall villkoren i artikel 6.4 och

artikel 9.4 andra stycket andra strecksatsen om antalet svinplatser inte tillämpas på det stöd som beviljas i samband med etablering av nya familj jordbruk eller ombildning av kooperativa företag, om antalet svinplatser inom de nya eller ombildade företagen inte överstiger antalet svinplatser inom de gamla företagen.

f) Storleken på den investering som avses i artikel 7.2 första stycket skall vara 140 000 ecu per arbetskraftsenhet och 280 000 ecu per företag.

g) I samband med ombildning av kooperativa företag skall artikel 9.5 också tillämpas på sammanslutningar som inte antar kooperativets juridiska form.

h) En särskild stödordning för företag i mindre gynnade områden som avgränsats enligt kriterier som skall fastställas av Tyskland får tillämpas under 1991. Under denna period skall avdelning VI inte tillämpas på den f. d. Tyska demokratiska republikens territorium.

Utgifterna för denna särskilda ordning skall inte finansieras av fonden.

2. Bestämmelserna i punkt 1 b–g skall tillämpas fram till och med den 31 december 1993.

Senast vid utgången av 1992 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om genomförandet och utvecklingen av strukturåtgärderna. Med beaktande av de uppnådda resultaten och hur situationen utvecklas, får kommissionen vid behov lämna förslag i syfte att göra dessa åtgärder mer effektiva.

Artikel 39

De åtgärder som avses i avdelningarna II och VII skall tillämpas fram till och med den 30 juni 1990.

Senast denna dag skall kommissionen till rådet lämna en rapport om tillämpningen av åtgärderna, inklusive utvecklingen av utgiftterna.

På förslag av kommissionen skall rådet med kvalificerad majoritet senast denna dag besluta huruvida åtgärdernas tillämpningsperiod skall förlängas eller inte.

Om inget beslut har fattats denna dag, skall åtgärdernas tillämpningsperiod förlängas med två år.

Artikel 40

1. Förordningarna (EEG) nr 797/85 och (EEG) nr 1760/87 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till de förordningar som upphört att gälla skall gälla som hänvisningar till denna förordning och skall tydas enligt jämförelsetabellen i bilaga 2.

Artikel 41

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1991.

På rådets vägnar

P. BUKMAN

Ordförande

BILAGA 1

Tabell för omräkning av nötkreatur, hästjur, får och getter till djurenheter (hänvisning i artiklarna 6.5 och 19.1 a)

Tjurar, kor och andra nötkreatur över två års ålder, hästjur över sex månaders ålder	1,0 djurenheter
Nötkreatur från sex månaders ålder till två års ålder	0,6 djurenheter
Får	0,15 djurenheter
Getter	0,15 djurenheter

Koefficienterna vad gäller får och getter skall tillämpas på de maximi- och minimibelopp per djurenheter som avses i artiklarna 6.5 och 19.1.

BILAGA 2

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 797/85	Förordning (EEG) 1760/87	Denna förordning
Artikel 1		Artikel 1
Avdelning 01: Artikel 1a.1		Avdelning I: Artikel 2.1
Artikel 1a.2		Artikel 2.2
Artikel 1a.3		Artikel 2.3
Artikel 1a.3 a		Artikel 2.4
Artikel 1a.4		Artikel 2.5
Artikel 1a.5		Artikel 2.6
Artikel 1a.6		Artikel 2.7
Artikel 1a.7		Artikel 2.8
Artikel 1a.8		Artikel 2.9
Avdelning 02: Artikel 1b		Avdelning II: Artikel 3
Avdelning 03: Artikel 1c		Avdelning III: Artikel 4
Avdelning I: Artikel 2		Avdelning IV: Artikel 5
Artikel 3.1		Artikel 6.1
Artikel 3.2		Artikel 6.2
Artikel 3.3		Artikel 6.3
Artikel 3.4		Artikel 6.4
Artikel 3.4 a		Artikel 6.5
Artikel 3.5		Artikel 6.6
Artikel 4		Artikel 7
Artikel 5		Artikel 8
Artikel 6		Artikel 9
Artikel 7		Artikel 10
Artikel 7a		Artikel 11
Artikel 8		Artikel 12
Avdelning II: Artikel 9		Avdelning V: Artikel 13
Artikel 10		Artikel 14
Artikel 11		Artikel 15
Artikel 12		Artikel 16
Avdelning III: Artikel 13		Avdelning VI: Artikel 17
Artikel 14		Artikel 18
Artikel 15		Artikel 19
Artikel 17		Artikel 20
Avdelning V: Artikel 19		Avdelning VII: Artikel 21
Artikel 19a		Artikel 22
Artikel 19b		Artikel 23
Artikel 19c		Artikel 24
Avdelning VI: Artikel 20		Avdelning VIII: Artikel 25
Artikel 20a		Artikel 26

Förordning (EEG) nr 797/85	Förordning (EEG) 1760/87	Denna förordning
Artikel 20b		Artikel 27
Avdelning VII: Artikel 21		Avdelning IX: Artikel 28
Avdelning VIII: Artikel 24		Avdelning X: Artikel 29
Artikel 25		Artikel 30
Artikel 26		Artikel 31
Artikel 27		Artikel 32
Artikel 28.1		Artikel 33.1
Artikel 28.3		Artikel 33.2
Artikel 28.4		Artikel 33.3
Artikel 30		Artikel 34
Artikel 31		Artikel 35
Artikel 31a		Artikel 36
Artikel 32a		Artikel 37
Artikel 32b		Artikel 38
Avdelning IX: Artikel 33	Artikel 6	Artikel 39
Artikel 34		—
—		Artikel 40
Artikel 35		Artikel 41
Bilaga		Bilaga 1